

РЕШЕНИЕ

№ 574

гр. София, 03.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **11478** по описа за **2021** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ С. срещу Решение по АНД № 854/2021г. по описа на СРС, с което е отменено НП № 22-007152/29.12.2020г. на касатора, с което на [фирма] е наложена санкция в размер на 3000 лева затова, че в качеството си на работодател, е нарушил чл. 62, ал.1 от КТ.

Съдът е отменил НП, тъй като е приел, че липсват доказателства лицето К. да е получавал възнаграждение за длъжността си за тези дати по договор № 10/22.07.2020г., както и че контролните органи са се позовали на проект на договор.

Оспорват тези изводи и сочат, че по делото е достатъчно пълно установено, че дружеството работодател е допуснало до работа посочения работник, без със същия да е сключен трудов договор, което осъществява състав на нарушение на чл. 62, ал. във връзка с чл. 1, ал.2 от КТ. Считат размера на санкцията за правилно определен и посочват, че при липса на мотиви за това, съдът може да измени същия, без това да е предпоставка дза отмяна на оспореното НП.

В проведеното съдебно заседание касаторът се представлява от юрк П. с редовно пълномощно, който поддържа жалбата и моли да бъде уважена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът не изпраща представител и не ангажира становище по спора.

Представителят на СГП заявява становище за неоснователност на

касационната жалба.

Настоящият състав на АССГ намира жалбата за допустима, като подадена от правнозаинтересована страна и в срок.

Разгледана по същество, същата се явява неоснователна, при съобразяване на следното:

Органът е установил от фактическа страна следното:

При извършена проверка по спазване на трудовото законодателство в периода от 05.11.2020г. до 07.12.2020г. на [фирма] със седалище [населено място] се установява проект на трудов договор № 10/22.07.2020г. с лицето Н. П. К., който е подписан и подпечатан от работодателя, но не е подписан от работника за длъжността „шофьор“. Уведомление за същия е изпратено на 22.07.2020г.

Прието е в АУАН, че е налице нарушение на чл. 62, ал.1 във връзка с чл.1, ал.1 от КТ. При издаване на НП, органът е преквалифицирал така установеното деяние като нарушение на чл. 62, ал.1 във връзка с чл.1, ал.2 от КТ, на основание чл. 53, ал.2 от ЗАНН.

За така квалифицираното нарушение е наложено наказание имуществена санкция в размер на 3000 лева, като е посочено, че видно от протокола за проверка, са налице и други нарушения от типа на установеното.

СРС е отменил оспореното пред него НП, като е приел, че лицето К. е започнал да работи при работодателя на длъжността „международен шофьор“ на 24.07.2020г., където работодателят му е изпратил в Република Франция, където се е намирал, чрез куриер екземпляр от трудов договор, за подпис. Съдът приел, че изпратеното уведомление от 22.07.2020г. няма характер да създаден трудов договор, а отчетност при регистрацията им. Съдът извел, че липсват доказателства лицето да е престирило труд преди подписването на трудовия договор, който му е изпратен и подписан. Налице е валидно подписан трудов договор от 24.07.2020г., именно след която дата лицето е упражнявало труд в дружеството.

Настоящият състав на АССГ намира, че при изяснена фактическа обстановка, съдът правилно и съответно е приложил закона.

По делото се установява сключване на валиден трудов договор, подписан от двете страни № 10/24.07.2020г. Не се установява престириране на труд от лицето К. преди тази дата, поради което не се доказва осъществяването нито на състав на чл. 62, ал.1 във връзка с чл.1, ал.1 от КТ, нито на чл. 62, ал.1 във връзка с чл. 1, ал.2 от КТ, както е възприел наказващият орган.

В случай, че същият е установил, че към НОИ е изпратено уведомление по проекто-договора, а не по действително сключеният такъв от 24.07.2020г., то органът е следвало да извърши проверка за наличие на нарушение по чл. 62, ал.3 от КТ относно действителния договор. Същият обаче е възприел липса на валидно сключване на договор към 22.07.2020г., без дори да твърди, че е осъществявана трудова дейност към тази дата. Напротив, към момента на престирирането на труд на длъжност „шофьор“ от страна на К., е налице валиден сключен между двете страни трудов договор, поради което не е налице осъществено нарушение по посочените състави на КТ.

По изложените съображения, касационната жалба следва да бъде оставена без уважение, а решението на СРС потвърдено.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 20.09.2021г., постановено по АНД № 854/2021г.
по описа на СРС, НО, 9-ти състав.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: